

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Ардино, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АРДИНО в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Дарина Байданова

при участието на секретаря Катя Т. Хаджиева
като разгледа докладваното от Дарина Байданова Административно
наказателно дело № 20235110200018 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. С. А. от гр.***** общ. Асеновград, обл. Пловдив срещу Наказателно постановление /НП/ № 2023-238-01-14/10.04.2023г., издадено от Началник РУ-Ардино в ОДМВР-Кърджали, с което на жалбоподателя на осн. чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл. 258, ал.1 от ЗМВР е наложена глоба в размер на 300,00 лв. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 258, ал.1 от ЗМВР. В жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност. Моли съда да отмени изцяло атакуваното НП. В съдебно заседание чрез упълномощен адвокат поддържа жалбата, позовава се на материална и процесуална незаконосъобразност и моли съда да отмени издаденото наказателно постановление, поради липса на субективна страна на деянието. Прави евентуално искане за изменение на атакуваното НП с намаляне на наказанието глоба до 50 лв. Претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – административнонаказващият орган - Началник РУ в ОДМВР-Кърджали, РУ - Ардино, чрез упълномощен юрисконсулт и в писмена молба и писмени бележки счита жалбата за неоснователна и я оспорва. Моли съда да потвърди наказателното постановление по подробно изложени съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на ОД на МВР - Кърджали. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя в настоящото производство.

Районна прокуратура - Кърджали, ТО - Ардино не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни

доказателства, прецени доводите на страните по реда на чл.14 и 18 от НПК, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

В Районно управление - Ардино била образувана преписка № 238 ЗМ – 14/07.02.2023г. , възложена на св. Т. П. – полицейски инспектор в РУ-Ардино, за извършване на проверка с оглед данни за извършено престъпление по чл.237, ал.1 и сл. от НК. Преписката е образувана по повод жалба за извършен лов без разрешително в дивечовъден участък „Гайдарци“, находящ се в землището на с.Аврамово,общ.Ардино от лица, между които и жалбоподателят, при която е установен конфликт и противоречия между членовете на ловната дружинка, свързани с управлението на ловна дружинка с.Русалско, изразяващи се във взаимно контролиране на членове по време на ловни излети. По този повод на 14.02.2023г. е изпратено писмо до РУ-Асеновград с призовка за връчване на жалбоподателя за явяването му в сградата на РУ-Ардино на 28.02.2023г. в 13,00ч. за справка, връчена на същия на 15.02.2023г. обстоятелство, удостоверено с писмо на РУ-Асеновград и неоспорено от жалбоподателя.

Последният с молба,вх.№ 238000-446 от 22.02.2023г. направил искане за извършване на справката по делегация в РУ-Асеновград, обслужващо настоящото му местоживее, поради обстоятелството, че пътуването представлява особено затруднение за него с оглед служебните му задължения като управител на фирма, което би довело до финансови загуби. Молбата не била уважена с мотив, че лицето е активен ловец. За становището на полицейския орган жалбоподателят не е уведомен.

Поради неявяване на посочената в призовката дата – 28.02.2023г., извършващият проверката св.Т. В. съставил на жалбоподателя съгласно т.1.5 от Заповед № 8121з- 1098/25.08.2017г. на Министъра на вътрешните работи в отсъствие на нарушителя и в присъствие на св.Б. М. К. - служител на РУ-Ардино, на 06.03.2023 г. АУАН № 14 серия АД с бланков № 487554 за това, че на 28.02.2023г. около 13:00 ч. след като редовно е призован в сградата на РУ – Ардино за справка, а именно снемане на обяснение от лицето с цел изясняване на факти и обстоятелства във връзка с извършваща се проверка по преписка с рег.№ 238 ЗМ-14 от 07.02.2023г. по описа на РУ – Ардино, което действие следва да бъде с непосредствено участие на служителя, извършващ проверката, жалбоподателят С. С. А. без уважителна причина не се явил в сградата на РУ – Ардино, с което е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 258, ал.1 от ЗМВР. АУАН е предявен на нарушителя на 17.03.2023г. след изпращане на РУ-Асеновград по местоживее на нарушителя и екземпляр от него му е връчен лично на същата дата, приет след вписване на възражения.

Видно от изготвената на 06.04.2023г. по образуваната преписка справка от св.Т. В., жалбоподателят повторно писмено е призован в сградата на РУ-Ардино за 22.03.2023г. и на същата дата в сградата на РУ-Ардино са снети обяснения и взети образци за сравнително изследване от жалбоподателя.

На 22.03.2023г. в срока по чл.44,ал.1 от ЗАНН жалбоподателят депозирал писмени възражения по АУАН, в които обяснява, че подал молба за извършване на разпит по делегация в РУ-Асеновград, поради служебни ангажименти на същата дата и предварително планирани срещи, по която

очаквал отговор, което настоява да се вземе предвид от АНО.

Въз основа на съставения АУАН Началник РУ към ОДМВР - Кърджали, РУ-Ардино в кръга на своите правомощия по т.1.14 от оправомощителна заповед рег.№ 8121з-1371/11.11.2015г. на Министъра на вътрешните работи издал процесното наказателно постановление, възпроизвеждащо фактическите констатации на АУАН, с което на жалбоподателя С. С. А. за извършено административно нарушение на чл. 258, ал.1 от ЗМВР и на осн. чл. 53, ал.1 от ЗАНН наложил административно наказание глоба в размер на 300,00 лв. Същото е връчено на 15.04.2023г. на соченото за нарушител лице.

В производството пред настоящата инстанция се установява, че жалбоподателят за времето от 01.10.2022г. до 07.01.2023г. многократно – 7 пъти - е бил включен в разрешително за групов лов на територията на ловностопански район Три могили – Асеновград и веднъж в ловностопански район Русалско – Ардино.

Установява се и че нарушителят е 49-годишен, трудово зает – управител бизнес услуги на „*****“ ООД, гр.Асеновград, на което дружество е и управител, както е управител и в „*****“ ООД, гр.Асеновград. Не се установява по делото твърдението в жалбата за служебни ангажименти на датата на призоваването.

От събраните по делото гласни доказателства - разпита на свидетелите Т. Д. В. - актосъставител и свидетеля при съставяне на акта – Б. М. К., се установява, че жалбоподателят след като редовно е призован в сградата на РУ – Ардино за справка, а именно снемане на обяснение от лицето с цел изясняване на факти и обстоятелства във връзка с извършваща се проверка по преписка с рег.№238 ЗМ-14/07.02.2023г. по описа на РУ – Ардино, което действие следвало да бъде с непосредствено участие на служителя, извършващ проверката, жалбоподателят без уважителна причина не се е явил в сградата на РУ – Ардино, въпреки че с призовката бил предупреден, че при неизпълнение подлежи на санкция. Поради неявяването на жалбоподателя и невъзможността да се снемат обясненията му, срокът на проверката бил удължен с един месец. Св.Т.В. свидетелства, че е работил по няколко преписки по жалби на членове от същата ловна дружинка, които били в конфликт и настроени едни срещу други. Нарушението било констатирано въз основа на писмени доказателства. Съдът кредитира показанията на посочените свидетели като еднопосочни, логични, непротиворечиви и съответстващи на приобщените по делото писмени доказателства и като неоспорени и необорени от други доказателства по делото.

Установява се по делото извършването на деяние, осъществяващо състава на материалната и санкционна норма на чл.258, ал.1 от ЗМВР, съгласно която който без уважителни причини не се яви в местата по чл. 69, ал. 1 /служебни помещения на полицията/, след като е редовно призован, се наказва с глоба до 300 лв. Жалбоподателят не оспорва, че е бил редовно призован и не се е явил в сградата на РУ-Ардино на посочената в призовката дата. Оспорва, че не е извършил деянието, тъй като поради подадена от него молба за извършване на разпит по делегация, съдържаща твърдение за неотложни служебни ангажименти, е налице уважителна причина за неявяване. Доводът не е подкрепен с доказателства за работния график на жалбоподателя, а напротив, оборва се от представените по делото за период от около 3 месеца множество разрешителни групов лов с участие на жалбоподателя, включително на територията на община Ардино, за всяко от

които безспорно се дължи съответна такса, определена с Тарифа за таксите, които се събират по Закона за лова и опазване на дивеча, отделно от заплащания годишен членски внос за осъществяване на дейност като правоспособен и активен ловец и пътните разноски, които същият несъмнено прави в двете посоки на пътуването си, за да се придвижи от гр.Асеновград, където живее, до мястото на ловуване, за което притежава разрешително, включително в община Ардино и което не се установи да се отразява съществено на работния процес на жалбоподателя. Ето защо, съдът намира, че в случая не е налице уважителна причина за неявяване, след като е бил редовно призован. Обстоятелството, че жалбоподателят е подал молба ,с която прави искане да бъде разпитан по делегация по местоживееене, поради наличие на уважителна според него причина, не може да го освободи от отговорност по посочения текст, доколкото полицейският орган няма задължение да уведомява участниците в производства за резултата от направени от тях искания, освен в изрично посочените в закона случаи, а същите сами следва да се интересуват. Още повече, че е въпрос на целесъобразност в случая призоваващият да прецени дали действията по проверката следва да се извършат непосредствено от него съгласно чл.18 от НПК или извършването им по делегация би удовлетворило нуждите за обективно, всестранно и пълно изследване и изясняване на релевантните обстоятелства по възложената му преписка. Ето защо, съдът намира, че по делото се доказва по категоричен начин извършването на нарушението и вината на нарушителя.

Съдът не констатира наличие на съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване правото на защита на соченото за нарушител лице и обосноваващи извод за отмяна на атакуваното НП. Както издаденото НП, така и съставеният АУАН, отговарят в пълна степен на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Действително, АУАН е съставен в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН – в отсъствие на нарушителя, въпреки че същият е бил известен и въпреки че не е бил надлежно поканен, но дори и при липса на надлежно връчване на покана по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, то, това нарушение би било съществено, според настоящия състав, само ако е довело до нарушаване правото на защита на лицето, което не е налице в разглеждания случай. Това е така, тъй като бе установено, че АУАН е изпратен за предявяване и връчване от РУ-Асеновград по местоживееене на соченото за нарушител лице, именно заради това, че жалбоподателят не се е явил за справка в сградата на РУ-Ардино, след като е бил редовно призоваван и въпреки че е бил наясно с последиците при неизпълнение. Т.е., на нарушителя е предявен и връчен АУАН, с което е изпълнена разпоредбата на чл. 43, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН, тъй като актът е подписан от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, предявен е за запознаване със съдържанието на соченото за нарушител лице и същият го е подписал със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си и поради това, че е съставен в отсъствие на нарушителя, именно, е бил изпратен на съответната служба – РУ-Асеновград по местоживееенето на нарушителя за предявяване и подписване в 7- дневен срок от получаването. С това е изпълнено изискването на чл. 43 от ЗАНН нарушителят да се запознае със съдържанието на акта, за да научи за образуваното спрямо него административнонаказателно производство, нарушението, в чието извършване е обвинен и да му се даде възможност да изложи своите обяснения и възражения, от което свое право същият се е възползвал, подавайки възражения си срещу АУАН. С оглед на

това, съдът намира, че наказващият орган правилно е издал атакуваното постановление, пресъздавайки установената от него фактическа обстановка, основание за започване на административнонаказателното производство. Извършеното административно нарушение е подведено под правилната правна норма и административната санкция е в рамките на законоустановената такава в специалния закон - чл. 258, ал. 1 от ЗМВР. Не са налице основанията за прилагане на чл.28,ал.1 от ЗАНН, доколкото в случая се установява, че извършеното не е формално деяние и не е с по-ниска обществена опасност в сравнение с другите нарушения от същия вид, а напротив, довело е до негативни последици - удължаване срока на полицейската проверка с един месец, което следва да се тълкува в насока утежняване обществената опасност на извършеното, до какъвто извод е стигнал и АНО, налагайки максималния размер на предвиденото в закона наказание. Ето защо, съдът намира за неоснователно алтернативното искане за изменение на атакуваното НП в частта му относно размера на определената на виновното лице санкция съобразно разпоредбата на ЗАНН, както и предвид това, че в разпоредбата на чл. 258, ал. 1 от ЗМВР не е определен минимум на административното наказание. Призоваването на граждани от полицейските органи, посочени в чл. 69, ал. 1 от ЗМВР, съдът намира като особен вид разпореждания на служителите на МВР във връзка с изпълнението на възложените им функции и задачи за предотвратяване и установяване на извършените на територията на страната нарушения и престъпления и тяхно неизпълнение, особено когато призоваването/ разпореждането е извършено по надлежния ред (в случая по чл. 69, ал. 2 от ЗМВР), води до извод за осъществяване на административно нарушение по чл. 258, ал. 1 от ЗМВР.

С оглед горното, атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото, разноски в полза на жалбоподателя не се следват, но на осн. чл.63д, ал.3,4 и ал.5 от ЗАНН и чл.144 от АПК в негова тежест следва да се възложат претендираните от ответника по жалбата разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл.37 от ЗПП във вр. с чл.27е от НБПП, който съдът, предвид извършените от процесуалния представител на ответника действия – изготвяне на писмени молби и становища, лично явяване за участие в проведените две съдебни заседания и ангажиране на различни по вид доказателства във връзка с оспорванията, намира, че следва да присъди в размер от 150,00 лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2023-238-01-14/10.04.2023г., издадено от Началник РУ в ОДМВР-Кърджали, РУ Ардино, с което на С. С. А., с ЕГН *****, от гр.Асеновград, ул.“*****“ № **, общ. Асеновград, обл.Пловдив, на осн. чл. 53, ал.1 от ЗАНН и чл. 258, ал.1 от ЗМВР е наложена глоба в размер на 300,00 лв. за извършено нарушение по чл. 258, ал.1 от ЗМВР.

ОСЪЖДА С. С. А., с ЕГН *****, от гр.*****, ул.“*****“ № **, общ. Асеновград, обл.Пловдив да заплати на

Областна дирекция на МВР-Кърджали направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на **150,00лв.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Кърджали по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ардино: _____